

Romania oldtimer tour 2017

Výlet Petra a Renáty (členové ČKHM) , partičky z Domoradovic (DomoMoto , jmenovitě Martin Kowal, Roman Kowal, Martin Vaněk) Petra Dostála a nově Romana Staňka za krásami Rumunska.

Za cíl již celkově sedmé společné dovolené na motorkách Jawa jsme si zvolili Rumunsko.

Trochu bilancování, dosud jsme projeli (vše na starých Jawách):

2011 Zell am Zee, Berchtesgaden, Grossglockner Hochalpenstrasse

2012 Alpy, Bodensee, Švýcarsko, Itálie, Rakousko

2013 Zakarpatská Ukrajina

2014 Dolomity

2015 Route des Grandes Alpes, Saint Tropez, Provence

2016 alpské průsmyky na hranici Itálie - Švýcarsko

Ted' již k samotné cestě, budiž to tak trochu inspirací, že dobrodružství se dá zažít i na muzejních kouscích. Jak říká Martin „Nebát se toho“.

5.7.2017 první etapa, sraz celého gangu v Ostravici, dále přes Makov, Martin, Zvolen, Lučenec k maďarské hranici, nocleh zajištěn na starém statku u osady Mučín. Cesta proběhla bez potíží, na místo jsme dorazili už kolem 15h, tak zbytek odpoledne jsme odpočívali a proběhla údržba některých strojů.

<Všechny fotografie jsou ve Fotogalerii.>

6.7.2017 jsme vyjeli poměrně brzy. Pohodovou jízdu přerušilo už v prvním maďarském městečku Salgótarján nefunkční zapalování na panelce na které jel Roman. Tak zastávka u benzinky, výměna zapalování, seřízení a v neuvěřitelném hicu vyrážíme vstříc maďarským rovinám. Musíme ale uznat, že úvodní úsek cesty z Bátorjénny po silnici č.23 a dále po č.25 do Egeru nás naprosto překvapil. Pěkný asphalt, jedna zatáčka střídá druhou a cesta se vlní mezi zalesněnými kopečkama. Aspoň to pěkně ubíhá. Za Egerem začíná nekonečná rovina. Řeku Tisu přejíždíme v Tiszafüred a řítíme se dále na Hajdúszoboszló.

Rumunskou hranici přejíždíme u města Oradea a jelikož chceme do večera dojet do Apuseni tak volíme jízdu po hlavní silnici E60 směrem na Cluj. Postupně se okolo cesty začnou zvedat zalesněné kopce, charakter krajiny se mění, to je fajn, jedem do hor. V dědince Bologna konečně odbočujem na místní cestu a rázem jsme v tom pravém Rumunsku, kam jsme chtěli jet. Na cestě krávy, koně , díry a plno prachu. Jedem po 108C směrem na Doda Pili. Už je jasné , že to za světla nestihnem, tak zastavujem a stavíme stany na louce u potůčku. Dnes toho bylo dost, něco přes 400km.

7.7.2017 nádherné slunečné ráno, slunce opět hřeje již od rána. Sbalíme stany a jedem do vesnice sehnat nějaké ubytování. To není problém, za chvíli máme k dispozici na dvě noci krásnou dřevěnici. Sundáváme náklad z Jawiček, odpočíváme a vymýšlíme kam na vyjížďku.

V poledne vyrážíme cestou-necestou na náhorní plošinu Padis. Asfalt brzy končí a začíná asi 10km úsek po kamenech, mezi kalužemi a dírami. Jawy dostávají zabrat, ale jak si říkáme, vždyť na nich jezdili šestidenní, tak co by nevyjely na Padis... Nahoře si jdeme prohlídnout pár salašů, či spíše různé boudy, kde místní vyrábějí sýry . Po krátkém intenzivním dešti jedem ještě do dalšího údolí Glävoi , kde začínají turistické trasy ke krasovým jeskyním a ponorným řekám. Vzhledem k pokročilé hodině a dlouhé cestě zpátky bohužel na žádnou vycházku už nejdem. Tak snad někdy jindy.

Stejnou enduro trasu bohužel musíme absolvovat i na cestě zpět, objížďka by byla tak 80-100km.

8.7.2016 Dnes se jede na vyjížďku ke zlatým dolům v Rosia Montana. Poučení včerejším lijákem berem i nepromoky. Směrem k Huedinu nádherná náhorní plošina, pak kolem přehrady Fantanele po 1R úžasnou cestou plnou zatáček na Albac. Dále po 75, v Campeni oběd a zvažujem jestli jet dál. Cesta byla delší než jsme předpokládali. Rozhodnuto, jedem dál a po půl hodině už hrkáme úzkými uličkami v Rosia Montana nahoru do kopce. Chvilí hledáme a nakonec nacházíme opuštěný zlatý důl. Krajina jak ze sci-fi filmu, nutno vidět. Cíl dnešní cesty dosažen a už se těšíme na nádhernou cestu zpět, bude to dalších 160km plných zatáček a parádních scenérií. Do chaty dojíždíme za vydatného lijáku a za tmy, ale nevadí, ty zážitky stály za to.

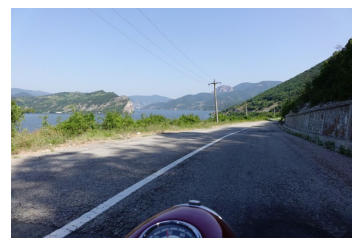
9.7.2017 ráno balíme a vyrážíme směr Huedin po po E60 (dále jen 1) směrem na Cluj, ten objíždíme po okráskách kopírujících dálnici A3. Opět hic a pražící slunce. Po 13h dojíždíme do Turdy, nemůžeme vynechat solný důl, největší v Evropě, co je skoro v každém cestopisu. <http://www.salinatorda.eu/>

Vstupujem dovnitř, teplota kolem 10 stupňů, po chvíli přicházíme do obrovské podzemní prostory - těžní jámy, kde se těžila sůl. Četli jsme si již dříve článek, prohlíželi fotky, ale až nyní jsme pochopili, co to tu vlastně je. Podzemní scenérie jako z Pána prstenů, precizní nasvětlení tomu ještě přidává na zajímavosti. Dolů do jámy i nahoru jsme šli po starých dřevěných schodech (13pater). U schodiště byly značky s letopočtem, jak se postupně těžilo.

Po prohlídce dolu jsme už natěšeni na jízdu na jih směr Sebes, kde se napojíme na vyhlášenou cestu Transalpina (67C) <http://romaniatourism.com/scenic-drives-romania-transalpina.html> . Bezchybný asfalt a spousta zatáček, panorámata a minimální provoz. Jawičky statečně drtí rumunské kopce a večer dojíždíme do Obarsia Lotrului, kde nocujem v dřevěných chatkách co již pamatují několik generací turistů.

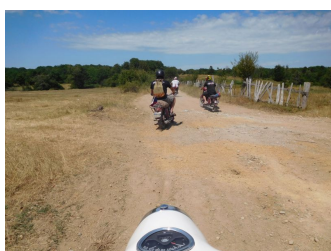
10.7.2017 opět slunečné ráno uprostřed hor. Kávička v hospodě a vyrážíme na druhou polovinu Transalpiny. Cesta brzy stoupá až nad hranici lesa a otvírají se úžasné výhledy do všech stran. Vrcholové foto a sjíždíme směr Novaci. Poté ještě níže a po cestě ve vyprahlé stepi do Targa Jiu. Takový hic a únava, že se některým povedlo na motorce usnout v 70km rychlosti. Naštěstí to Renátka zvládla a zkušeně najela zpět na cestu. Jedem zpět mezi kopce na Baile Herculane. Zde jsme původně plánovali nocleh, ale je to takový „kobylov“ tak po domluvě pokračujem směrem dál na Orsova. Končíme v penziónu Decebal u Dunaje v obci Dubova. V noci neuvěřitelný hic, ocenili jsme klimatizaci.

11.7.2017 cesta pokračuje kolem Dunaje, vypadá to jak u moře a horko je ještě větší. Dnešní cíl máme v české vesnici Svatá Helena. Po okoupaní v Dunaji dojíždíme po poledni do vesnice, kterou již několik let lemují řada větrných elektráren. Pokrok prostě nezastavíš. Dále klasika,

v hospůdce piva, sehnat ubytování, výborná večeře u paní Aničky. V podvečer jdeme sledovat západ slunce na skálu nad Dunajem. Krása. Pak ještě posezení v hospůdce a do hajan.

12.7.2017 dnes máme v plánu zajet se podívat do některé z dalších českých vesnic. Sjedeme k Dunaji a nabízí se cesta do Gerniku. Opět enduro vložka, už máme natrénováno, a zastavujem před místní cukrárnou Mlsárna, otevřela si ji tu paní z Brna. Peče zákusky z místních zdrojů, měla to výborné přišlo vhod. No a že prý máme jet z Gerniku ven tou druhou cestou (na sever), že je lepší. Tak jedem, oblaka prachu se víří, podle atlasu jsme správně, máme zážitek a Jawičky taky, asi 20km další enduro vložka, než konečně najedem na asfalt u Moldova Noua. Opět hic, koupačka v Dunaji a pak hurá na pivo ve Svaté Heleně.

13.7.2017 dnes už musíme vyrazit na cestu domů. Bohužel po noci co jsem strávil zvracením a na kadibudce, spolu ještě s Kidem, nejsme ráno schopni odjet. Sypem do sebe nějaké prášky co má Konva ještě z Alžíru a jdem spát pod ořech. Nicméně po 11h se loučíme s paní Aničkou a vyjíždíme na třídní cestu domů. Opět cesta stepí, ohnivá výheň a nekonečné roviny po Rumunsko-Srbské hranici (cesty 59B a 59C). V podvečer přejíždíme do Maďarska do městečka Makó, nocujem v krásném kempu se sympatickým majitelem. V kempu mají sraz nějakí ti Helsaci, ale jsme unaveni tak jdem brzo spát.

14.7.2017 jízda Maďarskem probíhá bez problémů, projíždíme několik městeček, už není takové horko. Odpoledne projedem Salgótarján a již jsme na Slovensku. Dojedeme do kempu ve Zvolenu, chatičky, koliba, borovička a dobré jídlo.

15.7.2017 bohužel vše jednou končí. Poslední etapa letošní dovolené je tady. Zvolen – Prievidza - Považská Bystrica - Vlárský průsmyk – Vsetín – Valmez - Domoradovice. Zde jsem dojeli všichni pozdravit Viťu, který letos s námi nemohl jet. Kávička, rozloučení a ještě poslední kousek do Hati.

<Všechny fotografie jsou ve Fotogalerii.>

Celkem najeto: moto 2900 km

nejvyšší místo 2145 m Urdele Pass

nejvzdálenější místo Transalpina, Novaci

poruchy – letos několik vadných

zapalování (3) !!! jinak OK

stroje Jawy 250 a 350 r.1957 – 1968

Petr Postulka a Renáta Machallová